

2023. február 22., Hamvazószerda – Mt 6,1-6.16-18

Uram, értjük a rejtekben imádkozás és a mosolyogva böjtölés jelentőségét. Nem az emberek elismeréséért, a jó keresztény ember látszatáért kell tennünk ezeket, hanem hogy mélyebb kapcsolatba kerüljünk veled. S ha ez sikerül, annak az életünkön is látszania kell. Te megtalálasz minket a rejtekben is, és mi is igazán ott találkozhatunk Veled. De most jön a neheze:

„Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérik őket az emberek!” (Mt 6,2) „Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!” (Mt 5,16)

Na most akkor hogyan? Hogy kell úgy alamizsnálkodni, jót tenni, hogy Téged dicsérjenek, és ne magunk felé fordítsuk a figyelmet és az elismerést?

Sokszor mondtuk, hogy rossz a Bokor marketingje. Ha valami szépet sikerül tenni, még egymásnak sem mondjuk el örömmel, nemhogy a világnak. Akkor meg honnan tudnák az emberek, hogy Isten él és cselekszik általunk?

Jézus egy egészen más istenképet hozott el közénk. Ebben nem a szerető-büntető Jahve, hanem a mindenkit átölelő Atyaisten van a középpontban. S ennek az Atyának nem a cselekvő ember a legfontosabb, hanem a rászoruló! Az lenne jó, ha tetteink láttán nemcsak dicsérik Istent az emberek, hanem rájönnek arra is, hogy a világunk akkor lesz csak élhető, ha osztozni tanulunk. Nemcsak anyagiakban, mindenben! Jézus az emberekkel ellentétben nem a gazdagságra, hírnévre, elismertségre, hatalomra gyúrt, hanem az Istennel való intimitásra, aminek béke, nyugalom és egység a jutalma. Nagyon kell vigyáznunk, mert ha egy mégoly jó dolog élére állunk is, könnyen megcsaphat a büszkeség szele: Milyen nagyszerű is vagyok! A farizeusok szinte színházat játszva keresték a feltűnést. Növelni akarták vallási presztízsüket. S az emberek tisztelettel néztek fel rájuk. A büszkeség a szerénység ellentéte, s te örömmel látnád, ha a tieidet ez utóbbi jellemezné. Mi azt szeretnénk, ha Te néznél ránk mosolyogva, a buksinkat megsimogatva: „Hú és derék szolgám”, vagy még inkább „Kedves barátom”.

Szóval feltűnés nélkül feltűnni! Ez a feladat! Nem kérkedni, de közben jól menedzselni az Isten ügyét! Hát, kedves testvéreink, ez nem kikapáltható feladatok sora, hanem életforma. Sok sikert hozzá mindannyiunknak!

Gyurgyóka közösség, Pécs